

Column Elly

Iedere twee weken vertelt Elly over haar te vroeg geboren dochter Lotus.

Kriebelende hoop

Nu Lotus ruim zes maanden oud is, onderzoeken ze haar op een heupluxatie. Dit is een erfelijke afwijking, waarbij de heupkom niet voldoende gevormd is en de heup zo uit de kom kan schieten. Nicole en Tom hadden dit allebei en bij Troy was de kom zelfs helemaal niet aanwezig. Als dit op tijd wordt behandeld, kan het allemaal goedkomen. Anders wacht je een lange weg van operaties en problemen met lopen.

Nicole en Troy lagen als baby in een zogenaamde tractie. Dan worden de beentjes met gewichten in een spreidstand getrokken, waardoor de kom de kans krijgt om te groeien. Na de ziekenhuisopname volgt een periode met een gipsbroek en een spreidbeugel. Het is een intensieve periode, die bij Troy zelfs twee jaar duurde. Hij liep met een speciale loopbeugel.

De kans dat Lotus dit ook heeft is heel groot en ik zie ertegenop om weer dat traject in te gaan. Maar de afwijking komt zo veel voor in onze familie, dat ik er rekening mee houd dat zij dit ook heeft. Ik probeer me er niet druk om te maken. Ik wil ermee dealen wanneer het daadwerkelijk zo is. Immers: de mens lijdt het meest, door het lijden dat hij vreest.

Door Lotus leer ik elke dag bewust te leven. Dus maken we wederom de reis naar het VU-ziekenhuis. De jongens logeren bij opa en oma en wij staan in de stilte van de ochtend om kwart over vijf op, om op tijd te komen. Hoe heb ik in vredesnaam dit tijdstip zo kunnen plannen?

Maar in dat hoofd van mij werkt het nog steeds niet zo goed. Ik ben absoluut geen ochtendmens en met veel stress lukt het ons om op tijd te vertrekken. Uit de auto-radio klinken de toepasselijke woorden *I'll be home for tomorrow* en ik zeg tegen Fred dat ik dat hoop. Want als Lotus in het ziekenhuis moet blijven, slaap ik vanavond weer in het RonaldMcDonald-huis.

Eerlijk gezegd vind ik dat ze haar portie wel gehad heeft en in gedachten wens ik haar vanavond in haar eigen wiegje. Als de arts Lotus onderzoekt, denkt hij dat de heupjes goed zijn. Maar ik wil het bewijs van de echo zien. Bij Nicole en Troy leek het ook goed te zijn, maar de röntgen liet toen iets heel anders zien. Stiekem voel ik een beetje hoop kriebelen. Op de radiologie nemen ze een echo van haar heupjes, ik vind het zo spannend! Lotus is lief en ondergaat het onderzoek rustig. De kriebelende hoop blijkt terecht te zijn! De echo wijst uit dat er geen heupafwijking is! Ik ben overdonderd door dit goede nieuws. Als ik naar Lotus kijk, voel ik tranen opkomen en ben zo dankbaar.

Na afloop gaan we een paar etages hoger op bezoek bij Larissa - haar moeder ken ik van het RonaldMcDonald-huis. Helaas ligt het meisje weer in het ziekenhuis. Ze is dertien jaar en hoort dansend door het leven te gaan. Wat is het leven soms oneerlijk. Samen met haar moeder is ze dapper. Het is fijn om ze weer terug te zien. Larissa's gezichtsvermogen en gehoor zijn slecht. Maar als Lotus bij haar op schoot komt, reageert ze hier heel goed op. Lotus laat Larissa glimlachen en dat ontroert me. Twee bijzondere meisjes, met ieder hun eigen verhaal. De glimlach van Larissa neem ik mee als een dierbare herinnering. Wat een fijne afsluiter van deze mooie dag. ■

Volgende keer: De ontwikkeling

Reageren? Mail naar redactie@mijngeheim.nl.

DE NUMMER 1 IN LEVENSVERRALEN ©

Mijn Geheim